21/02/2022

Излезе от печат брой 3 на “Църковен вестник”

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХХІІІ, БРОЙ 3 | СОФИЯ, 1-15 ФЕВРУАРИ 2022 г. | ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com | www.facebook.com/Synodalpress/

БЪЛГАРСКА СВЯТОСТ

Спомен за светите Сергий Къпински и Марко Преславски

стр. 1-4, 5

ДОСТОЙНИ АРХИЕРЕИ НА БПЦ

Последният македонски митрополит

стр. 6

ПРАВОСЛАВНИ ТРАДИЦИИ

Как монасите от Св. Гора правят коливо

КОЛОНКА НА РЕДАКТОРА

Неделя на Блудния син

стр. 8

ПАТРИАРШЕСКИ СЛОВА

Нека радостта от Срещата с Господа да бъде с нас във всеки ден от живота ни

Обръщение на Българския патриарх Неофит за празника Сретение Господне

Обични в Господа братя и сестри,

Днешният Господски празник ни припомня за деня, в който четиридесетдневният Богомладенец е бил посрещнат в Йерусалимския храм от стареца Симеон – праведника, останал в паметта на Църквата като Богоприемец, тъй като е бил удостоен с радостта да посрещне и да вземе в чистите си ръце Спасителя на света. И да изрече паметните думи, съхранени от Църквата за вечни времена: *„Сега отпускаш Твоя раб, Владико, според думата Си, смирим; защото очите ми видяха Твоето спасение, що си приготвил пред лицето на всички народи, – светлина за просвета на езичниците, и слава на Твоя народ Израиля“* (Лука. 2:29-31).

Светият старец Симеон е бил един от безброй многото ветхозаветни праведници, които с вяра са очаквали обещаното още на прародителите идване на Месия. На него му е било предсказано свише, че не ще вкуси смърт, докато с очите си не види изпълнението на Божието обещание за спасението на света. Докато не види Христа Господа, идващ в нашия свят

На стр. 3

БЪЛГАРСКА СВЯТОСТ

Спомен за светите Сергий Къпински и Марко Преславски

През 1942 г. е отпечатана книгата на сравнително малко познатия днес историк и краевед **Никола Станев** „История на Търновската предбалканска котловина“, с описание на един отминал бит на някои селища от Търновския край: „Къпиново заема десния бряг реката. Мястото е вълнообразно: издигат се три могили, между които се промъкват низини. Под западната могила се намира старата, ниска узем-църква, построена според надписа на западната ѝ врата „през 1845 г. на името на Успение Богородично“. Същата тази църква се намира под покровителството на света Петка.

Според преданието мощите на св. Петка някога били пренесени и пренощували в Къпиново. В памет на тази светица имало и малка църквица-параклис от незапомнени времена. Всяка година на Петковден ставал събор, на който присъствали много богомолци. Преданието свързва тази почит с някои разкази, че в местността Кошутата, гдето пренощували някога мощите на св. Петка, ставали чудеса“.

В тази книга пише още и за Къпиновския манастир „Св. Никола Чудотворец“ (Стария): „За начало на манастира преданието, записано отвън на църковния корниз, гласи: „Първо създался храмъ сей в имя Тройце светий Къпиновскаго обителя Чудотворца Никола светителя въ лето Господне 1228, обновление храма въ 1835 година“. Ако приемем, че годината 1228 е взета от старата манастирска църква, стигаме до царуването на Иван Асен II“.

Познавачът на миналото на този край **Александър Къдрев** от Къпиново споделя, че според народното предание шествието с мощите на светицата, придружавано от митрополит Марко Преславски, спряло за пренощуване точно на това място, защото тук ги заварил залезът на слънцето, а по обичай пренасянето на мощи се извършва само през деня. От околните села дошли хора, имало бдение.

След това тук дошла кошута и на това място отглеждала рожбите си в продължение на три години. Селските кучета не ги закачали, а хората се грижели за тях. И сега жителите на Къпиново почитат мястото като свято.

Историкът **Васил Аврамов** (във „Войната на България с Византия“,1929 г.) описва пътя на шествието с мощите „по големия исторически друм Цариград – Одрин – Колена – без да се отбива във Вере... оттук нагоре през Балкана, през Габровския проход и после се отправило за Търново по посока на стария римски път. В Дряново мощите на светицата „преспали“, а на мястото бил издигнат манастир и оттогава там става „сбор“. А когато процесията била вече близо до Търново, цар Иван Асен, придружаван от майка си, царица Елена, жена си, царица Анна, патриарх Василий, всичкия църковен клир, всички велможи и множество народ, излязъл четири поприща (четири хиляди крачки) вън от града да посрещне „желаното съкровище“. Според проф. Васил Златарски („История на България през Средните векове“, т. 3) това събитие се случило във времето между Клокотнишката битка през пролетта на 1230 г. и август следващата година.

Минало е едно десетилетие от управлението на Иван Асен II. На мястото на Византия е Латинската империя. По нареждане на българския цар мощите на св. Петка Еливатска, наречена още Търновска, трябвало да бъдат пренесени от митрополита на Преслав Марко от Каликратия, където според преданието била погребана светицата, в Търново. Шествието с

На стр. 4

Първия брой за месец февруари започваме с патриаршеското благословение за големия Господски празник Сретение Господне. В своето обръщение патриарх Неофит ни пршзовава:

„Да търсим и да откриваме Господа в сърцата си, и постоянно да се обогатяваме от нашето всекидневно общение с Него, за да имаме надеждата, че ще бъдем удостоени и с Неговото царство
във вечността“.

Обръщението под рубрика „Патриаршески слова“ четете на стр. 1-3.

Под рубрика „Документи“ на стр. 3 ще откриете и Изявление на Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний в отговор на тиражираните неверни твърдения, разпространявани от организаторите на протеста в подкрепа на ставрофорен иконом Симеон Илиев пред Българското посолство в гр. Лоднон, обявен за 6 февруари 2022 г.

На двама малко известни български светци е посветена статията на Валя Илиева – свети преподобни Сергий Къпински, чиято памет честваме на 30 януари, и св. митрополит Марко Преславски, светителствал по времето на цар Иван Асен II (1218-1241), чиято памет се чества на 25 януари. Оскъдните данни за двамата светци авторката е събрала в статията „Спомен за светите Сергий Къпински и Марко Преславски“, която публикуваме в рубриката „Българска святост“ на стр. 1, 4-5.

Под рубриката „Достойни архиереи на БПЦ“ на стр. 6 на „Църковен вестник“ продължаваме публикуването на статията на Ангел Карадаков, посветена на последния български митрополит в Македония – Борис Охридски.

На една православна традиция – правенето на коливо – е посветен материалът, който сме подбрали за вас.
От него ще научите как монасите на Света Гора правят коливо, как се изработва богатата му украса и в какви случаи се прави това. Статията ще откриете на стр. 8. На същата страница намери място и „Колонката на редактора“, която този път е посветена на Неделята на Блудния син.

На стр. 3 и 7 в рубриката „IN MEMORIAM“ възпоменаваме новопреставилите се ик. Дамян Делов, дългогодишния синодален служител Рангел Рангелов и Мария Калайджиева, майка на покойния Неврокопски митрополит Натанаил.

Църковен вестник” се разпространява в православните храмове и в църковните магазини, както и чрез абонамент.

Цена на един брой – 0,70 лв.

Абонирането се извършва на адреса на издателството: София 1000; ул. “Оборище” №4; Синодално издателство; МОЛ Танка Тончева Христова, или на e-mail: с точно упоменаване на адреса на получателя. Средствата се превеждат по пощата или по банкова сметка: УниКредит Булбанк – София; IBAN BG97UNCR96601018147018; BIC код: UNCRBGSF

Отговорен редактор на броя: Александра Карамипалева.
bg-patriarshia.bg